

Do hitrejšega interneta tudi na obrobju občine

Internet je postal pomemben del našega vsakdana, uporabljamo ga doma in v službi. Ni zgolj vir do informacij, temveč tudi sredstvo za zabavo in komunikacijo. Čeprav je razmeroma mlad – letos praznuje 33 let – je povezljivost, ki nam jo nudi, že prinesla dolgotrajne učinke. Vse se je začelo s kablom, priključenim na telefonsko linijo. Danes imamo na dlani ves svet.

Luka Gorjup

V mestni občini Krško imamo skoraj petsto kilometrov t. i. kabelske kanalizacije, v katero je položenih tisoč kilometrov optičnih kablov. Da vse deluje tako, kot mora, skrbi

Luka Gorjup iz Sektorja gospodarskih javnih služb kolektivne rabe, enota širokopsosovno omrežje, v družbi Kostak, d. d. »Gre za povezavo v svet, medije, televizijo, telefon, internet,« pojasnjuje. »Skrbim od izgradnje omrežja do njegovega brezhibnega delovanja.« Vzdrževalec informacijsko-komunikacijskega omrežja je obenem vodja montažnih, vzdrževalnih in operaterskih del, sam

pa opravlja predvsem vklope po centralah za operaterje. V računalniškem programu pokaže omrežje po občini, tiste najdrobnejše linije so kabli, ki so razpeljani do vsakega uporabnika. »Centrala v Brestanici denimo pokriva brestaniški del občine, centrala na Senovem senovski del. Ko nam telekomunikacijski operater odda naročilo za priklop nekega gospodinjstva na storitev, je moja naloga, da uredim prevezavo med omarico operaterja in omarico fizične infrastrukture, ki je v naši centrali. Tako omogočim stranki signal izbranega operaterja. Stranki torej omogočimo priključek v zunanji telekomunikacijski omarici, nato pa operater od te svoje omarice do modema storitev priključi stranki. Če stranka nato zamenja operaterja, tu ne posegamo več, saj lahko na tej točki novi operater vse uredi sam.«

A to je le en del njegovega dela, drugi del predstavlja nadzor nad polaganjem cevi. »Pri izkopu se najprej položijo prazne cevi, potem sledi snemanje, ki ga opravijo geodeti, nato montaža, ki je delo naših dveh fantov ali podizvajalcev, odvisno, kako zahtevna je – zajema vse od organizacije tega, kateri kabli gredo notri, kakšne so kapacitete in kako je treba v jaških vse zvezati, da vsaka stranka dobi svoje vlakno. Na koncu pridejo na vrsto še meritve in potem je vse

nared za operaterja oz. za priklop. Infrastrukturo tudi vzdržujemo. Če denimo pride do kakšnih manjših pretrgov, saniramo sami, če pa se pretrga največji kabel z 864 vlakni, nam pomagajo podizvajalci, saj gre za zahtevno poškodbo, ki za tri ekipe, ki jih sestavljata po dva vzdrževalca, pomeni dva dni dela.«

»MOJE DELOVNO MESTO JE V MESTNI OBČINI KRŠKO«

Pri vzdrževanju sodelavcema pogosto priskoči na pomoč, do nedavnega je skrbel tudi za montažo. »Ni nas veliko, mestna občina Krško pa je velika. Letos smo se okrepili, dobili smo novega sodelavca. Je že res, da imamo podizvajalce, ampak je težava v tem, da ti prihajajo od drugod, iz Novega mesta in Ljubljane, po drugi strani pa zanje nimamo toliko dela, da bi k nam hodili redno. Zdaj sem prevzel tiste naloge, ki jih lahko opravi en sam, sodelavca pa nemoteno delata na montaži, saj morata zanj biti vedno dva. Tega ne more opravljati en sam.«

Luka Gorjup svoje delo opiše z eno besedo – dinamično. »Moraš se znati obrniti, vedno si v pogonu. Zdaj lahko rečem, da sem tukaj, a čez deset minut bom morda že moral biti na drugi lokaciji,« pojasnjuje.

»Moramo biti prilagodljivi, saj delo poteka po vsej občini in ga pravzaprav nikoli ne zaključimo. Ni dela, ki bi bilo zaključeno ... Na lokaciji vedno nekdo ostane, lahko se postavi nova hiša, se obnavlja ali gradi neka druga infrastruktura, se pojavijo napake ... Vedno se vračamo. Moje delovno mesto je zato celotna mestna občina Krško in zelo poredko se zgodi, da sem ves dan na zgolj eni lokaciji.«

Rad dela s strankami, a ob tem poudarja pomen obojestranskega sodelovanja. »Super je, ko stranka sodeluje, ko poslušša ... Ko sodeluje, je najlepše delati. Sicer pa je v vsakem primeru treba nastalo situacijo rešiti in vedno smo jo. Je pa tako, bližje, kot si mestu, zahtevnejše je, bolj ko si na podeželju, lepše te sprejmejo, najbrž zato, ker imajo manj tehnologije in tehnoloških novosti in so veseli, da pride napredek.«

kostak
vztrajnost za
prihodnost